

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 492/2016
10.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног В.Р., због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. у вези става 3. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног В.Р., поднетом против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 4087/2013 од 22.07.2013. године, у седници већа одржаној 10.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног В.Р., поднет против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К 4087/2013 од 22.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К 4087/2013 од 22.07.2013. године, која је постала правноснажна 25.12.2013. године, окривљени В.Р., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. у вези става 3. КЗ за која му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од једне године и кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 4. у вези става 3. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, па му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од једне године и једанаест месеци која се неће извршити уколико окривљени за време од пет година, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, као у изреци пресуде, те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Против наведене правноснажне пресуде, окривљени В.Р., поднео је на основу члана 482. и 483. ЗКП, захтев за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП побијајући је као неправилну и незакониту, уз предлог Врховном касационом суду да отклони неправилности и незаконитости на које указује захтевом.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени В.Р. захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.